

Het Boek Daniël - Nummer honderdnegenennegentig

*Politieke neergang en profetische bestemming: het einde van de
Democratische en Republikeinse Partijen in de context van bijbelse profetie*

Jeff Pippenger
2024-05-03

Wij identificeren het einde van de Democratische en Republikeinse partijen in de geschiedenis van het aardbeest. Het aardbeest van Openbaring dertien is verdeeld in de Republikeinse en de Democratische partijen, die binnen de profetische geschiedenis van de Republikeinse hoorn met elkaar strijden. Hoorns zijn symbolen van machten, en beide hoorns bevatten microkosmen van hun profetische verhouding binnen hun eigen profetische geschiedenis. Voor de Republikeinse hoorn wordt die microkosmos geïllustreerd door de twee voornaamste politieke partijen die de geschiedenis van de Verenigde Staten doordringen. De Verenigde Staten zijn een van een handvol koninkrijken die in de profetische geschiedenis worden aangeduid als samengesteld uit twee machten. Alle voorgaande naties van de Bijbelse profetie die met twee machten worden voorgesteld, zijn een type van de Verenigde Staten. Het Medo-Perzische rijk, Frankrijk (Sodom en Egypte), en Israël met zijn noordelijke en zuidelijke koninkrijken dragen alle bij aan de profetische kenmerken van de Verenigde Staten.

Het Medo-Perzische rijk in Daniël hoofdstuk acht had twee horens, en de laatste horens (Perzië) kwam hoger op. Wij hebben dit element geïdentificeerd door vast te stellen dat de Democratische partij in de geschiedenis verscheen vóór de Republikeinse partij, zodat de Republikeinse partij uiteindelijk de laatste van de twee partijen zal zijn. De eerste Republikeinse president trad in de geschiedenis op als reactie op het pro-slavernijstandpunt van de Democratische partij, en de eerste Republikeinse president vaardigde in 1863 de Emancipation Proclamation uit, hetgeen midden in de Amerikaanse Burgeroorlog was, en het jaar van opstand voor de Laodicese Kerk der Zevende-dags Adventisten.

De laatste Republikeinse president wordt getypeerd door de eerste Republikeinse president; daarom zal de laatste president in de geschiedenis verschijnen te midden van een burgeroorlog tussen de Democratische proslavernijpartij en zijn Republikeinse antislavernijpartij. De slavernij die door de Democratische partij van de laatste dagen wordt bevorderd, is wereldwijde slavernij. Evenals bij de eerste Republikeinse president zal de laatste Republikeinse president door de proslavernijpartij worden vermoord, zoals Trump politiek werd vermoord in de gestolen verkiezing van 2020. Als de zesde president sinds de tijd van het einde in 1989 zou Trump de rijkste president zijn, en hij zou de globalisten niet alleen van de Verenigde Staten, maar van de gehele wereld in beroering brengen. Aldus werd met zijn aankondiging om zich in 2015 kandidaat te stellen voor het presidentschap de politieke burgeroorlog tussen de Democratische partij van de proslavernij-globalisten en de antislavernijpartij van de Republikeinen ingeluid.

Ter vervulling van Openbaring hoofdstuk elf werd Trump politiek vermoord in de gestolen verkiezing van 2020, en de Democratische Partij begon zich op straat te verheugen, totdat het duidelijk werd dat Trump in 2022 opnieuw kandidaat voor het presidentschap zou zijn. Toen kwam grote vrees over de globalisten, ter vervulling van hoofdstuk elf van Openbaring, en hun oorlogvoering werd geïntensiveerd. Het getuigenis van de Medo-Perzische hoorns duidt aan dat de laatste hoorn die opkomt (de Republikeinse Partij) het laatst zou opkomen en hoger zou opkomen. De laatste Republikeinse president zal de overhand hebben over de Democratische Partij.

De verkiezing van 2024 markeert het einde van de Democratische Partij, want zij zullen nooit meer een andere gelegenheid hebben om een presidentskandidaat voor te dragen voordat de zondagswet de profetische geschiedenis van het beest uit de aarde beëindigt. Bij de zondagswet houdt ook de Republikeinse Partij op te bestaan. De Democratische Partij eindigt bij de verkiezing van 2024, en de Republikeinse Partij eindigt bij de zondagswet. De zondagswet, als het einde van het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie, werd geïllustreerd door het begin van het beest uit de aarde in 1798. Het voornaamste profetische kenmerk van het beest uit de aarde is zijn "spreken". In 1798 stelden de Verenigde Staten de Alien and Sedition Acts vast, die daarom een type vormen van de zondagswet, wanneer de Verenigde Staten spreken als een draak.

Van 1776 tot 1798 vertegenwoordigen de Verenigde Staten, hoewel zij nog niet het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie zijn, drie wegmarkeringen van het spreken van de Verenigde Staten. Die periode leidde tot het begin van de heerschappij van het beest uit de aarde als het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie, en vertegenwoordigt daarom een periode die voert tot het einde van de heerschappij van het beest uit de aarde als het zesde koninkrijk. De Onafhankelijkheidsverklaring in 1776, gevolgd door de Grondwet in 1789 en de Alien and Sedition Acts van 1798, vertegenwoordigen drie wegmarkeringen in de geschiedenis die leiden tot het einde van het beest uit de aarde als het zesde koninkrijk bij de zondagswet. De vervulling van die drie wegmarkeringen wordt verschillend voorgesteld binnen de geschiedenis van zowel de Democratische als de Republikeinse partij.

De Patriot Act van 2001 markeert het begin van de opheffing van de onafhankelijkheid van de burgers van de Verenigde Staten, en werd getypeerd door de proclamatie die de oprechte patriotten van de Amerikaanse geschiedenis met de Declaration of Independence uitvaardigden. Het waymark van de Patriot Act is het eerste van drie waymarks voor zowel de Republikeinse als de Democratische partij.

De Democratische Partij eindigt bij de verkiezing van 2024, die Trumps Executive Orders inluit, welke vooraf uitgebeeld werden door de Alien and Sedition Acts. De Executive Orders die Trump vervolgens uitvaardigt, vormen niet de zondagswet, maar zij zijn wel een type van spreken als een draak, want zij zullen door Trump gebruikt worden terwijl hij Zuster White's aanduiding vervult dat er in de laatste dagen „actief despotisme” zal plaatsvinden. Despotisme is een woord dat een dictatuur aanduidt, welke tot stand wordt gebracht door de Executive Orders die getypeerd worden in de Alien and Sedition Acts. Wanneer Trump zijn Executive Orders ten uitvoer brengt, zal er een omkering plaatsvinden van de Pelosi Trials die het mislukte presidentschap van Biden markeerden.

De tijdsperiode die het einde van de Democratische en de Republikeinse partij markeert, draagt de signatuur van Alpha en Omega, want het begin van elke periode vertegenwoordigt het einde. Om deze reden is het eerste wegmerk voor de Democratische partij de Patriot Act van 2001, en het tweede wegmerk zijn de Pelosi Trials die in 2021 begonnen. Die processen vertegenwoordigen een volledige verwerping van de Grondwet van 1789. De Pelosi Trials vertegenwoordigen het middelste wegmerk in de lijn van de Democratische partij, hetgeen werd getypeerd toen de Grondwet werd geratificeerd door dertien koloniën, dertien jaar na 1776. De Pelosi Trials vertegenwoordigen opstand tegen de Grondwet en werden getypeerd door 1789. Het derde wegmerk voor de Democratische lijn is het punt waarop zij als politieke partij eindigen.

Zij eindigen bij de verkiezing van 2024, en zodra de inauguratie van 2025 is voltrokken, zal de tweede reeks Pelosi Trials tot stand worden gebracht door middel van Executive Orders, die werden voorgesteld door de Alien and Sedition Acts. Zo zijn de Alien and Sedition Acts van 1798 de derde waymark voor de Democratische Partij. De periode die het einde van de Democratische Partij voorstelt, begint met een verkiezing, een inauguratie en de invoering van satanische politieke lawfare, en eindigt met een verkiezing, een inauguratie en de invoering van satanische politieke lawfare.

Voor de Republikeinse partij is de eerste wegmarkering de Patriot Act van 2001, getypeerd door de Declaration of Independence in 1776. De tweede wegmarkering is niet dezelfde als de tweede wegmarkering voor de Democratische partij. De tweede wegmarkering, voorgesteld door de Constitution van 1789 voor de Democraten, was de eerste Pelosi Trials, maar de tweede wegmarkering voor de Republikeinen, voorgesteld door de Constitution van 1789, is de Alien and Sedition Act, die vervuld wordt zodra de tweede inauguratie van Trump in 2025 is volbracht. Hoe kunnen de Alien and Sedition Acts van 1798 de Constitution van 1789 vertegenwoordigen?

Bij Trumps tweede inauguratie geven zijn Executive Orders, die voorafgebeeld worden door de Alien and Sedition Acts van 1798, niet alleen aanvang aan een tweede reeks Pelosi Trials, maar deze wetten zetten ook de vorming van het beeld van het beest in gang. De periode van de vorming van het beeld van het beest begint en eindigt met het spreken als een draak. Het spreken aan het begin van de periode stelt de vestiging voor van de koninklijke machten die als een dictatuur worden voorgesteld, of, zoals Zuster White het noemt, „despotisme”. Het spreken van een draak aan het einde van de periode van de vorming van het beeld van het beest duidt op de autoriteit van de religieuze machten die over de politieke machten wordt gevestigd.

De Onafhankelijkheidsverklaring was een verklaring tegen de tirannie zowel van het politieke gezag van de koningen van Europa als van het religieuze gezag van de Rooms-Katholieke kerk. De periode van de vorming van het beeld van het beest is de periode waarin deze twee verdorven machten met elkaar worden verenigd, waarbij het religieuze gezag de controle over die verhouding uitoefent. In de vorming, of de vereniging, van deze twee machten is het het religieuze gezag dat als laatste opkomt en hoger is. Daarom vertegenwoordigt het begin van die periode het einde van de periode. De Alien and Sedition Acts van 1798 vertegenwoordigen het einde van de Democratische partij, en zij vormen haar derde wegmerk, maar tegelijk vertegenwoordigen zij het tweede wegmerk in de eindperiode van de Republikeinse partij. Het derde wegmerk voor de

Republikeinse partij is de zondagsafdwinging.

Voor de Democratische Partij zijn de drie wegmarkeringen die worden voorgesteld door 1776, 1789 en 1798 een voorafbeelding van 2001 (1776), de eerste Pelosi-processen van 2021 (1789) en de tweede Pelosi-processen van 2025 (1798).

Voor de Republikeinse partij vormen de drie wegmerken, vertegenwoordigd door 1776, 1789 en 1798, een voorafschaduwing van 2001 (1776), de tweede Pelosi-beproevingen van 2025 (1789), en de zondagswet (1798).

1776, 1789 en 1798 vertegenwoordigen tweeëntwintig jaren, en tweeëntwintig is het symbool van de vereniging van Goddelijkheid met menselijkheid. Deze drie wegmerken dragen het getuigenis van „Waarheid”, want zij vertegenwoordigen dat het eerste en het laatste wegmerk dezelfde waarheid aanduiden. 1776 duidt op de vestiging van onafhankelijkheid, en 1798 duidt op de wegneming van onafhankelijkheid. Zij vertegenwoordigen daarom de eerste en de laatste letters van het Hebreeuwse alfabet, dat uit tweeëntwintig letters bestaat. De dertiende letter is een symbool van opstand, en samen vormen die drie letters — de eerste, de dertiende en de laatste — het Hebreeuwse woord „Waarheid”.

1776 vertegenwoordigt 11 september 2001 en markeert het begin van de verzegelingstijd van de honderd vierenveertigduizend. Het markeert het begin van de besprenkeling van de late regen, hetgeen de tijdsperiode is waarin de draak aan het beest wordt overgegeven als vergoeding voor verleende diensten, aangezien de Democratische drakenpartij door de Republikeinse beestenpartij verslagen zal worden.

Gedurende die geschiedenis wordt de verzegeling van de ware protestantse hoorn voltrokken in de periode waarin de Heer voor de tweede maal Zijn hand uitstrekt om het volk te vergaderen dat wordt aangeduid als de verdrevenen van Israël, en dat bij de zondagswet als een banier zal worden opgericht.

Op 18 juli 2020 werd de ware protestantse hoorn verstrooid, en tweeëntwintig jaar na 2001, in juli 2023, werd het werk van de tweede vergadering ingeleid door een stem van een die roept in de woestijn. De eerste vergadering vond plaats in 2001, toen de engel van Openbaring hoofdstuk achttien nederdaalde terwijl de grote gebouwen van de stad New York ten val kwamen. De nederdaling van die engel stelde het begin van de verzegelingstijd voor, en de nederdaling van Michaël, de aartsengel, op 18 juli 2020 stelde het einde van de verzegelingstijd voor. Jezus, als de Alfa en de Omega, illustreert altijd het einde door middel van het begin; daarom stellen de profetische elementen van de eerste vergadering, die op 11 september 2001 begon, de profetische elementen voor die zich in de tweede vergadering voordoen.

Er zijn drie duidelijke illustraties van de tweede inzameling die de eindgeschiedenis van de verzegelingstijd van de honderdvierenvijftigduizend vertegenwoordigen, namelijk de geschiedenis van Christus, de geschiedenis van de boodschappen van de eerste en de tweede engel van 11 augustus 1840 tot 22 oktober 1844, en ook de geschiedenis van de derde engel van 22 oktober 1844 tot aan de opstand van 1863. Deze drie getuigen bevestigen de tweede inzameling van de

honderdvierenvijftigduizend vanaf juli 2023 tot aan de spoedig komende zondagswet. Indien wij uit elke geschiedenis één afzonderlijk element isoleren, vinden wij het bewijs voor de rol van de derde wee.

Aan het einde van de kampbijeenkomst te Exeter op 17 augustus 1844 werd de boodschap van de Middernachtsroep verkondigd. Die verkondiging stelde de verkondiging van de boodschap van de Middernachtsroep voor in de geschiedenis van de honderd vierenveertigduizend, want beide geschiedenissen waren en zijn een vervulling van de gelijkenis van de tien maagden. Zuster White wijst erop dat Christus' triomfantelijke intocht in Jeruzalem de verkondiging van de Middernachtsroep in 1844 voorstelde. De enige keer dat Christus ooit op een dier reed, was bij Zijn intocht in Jeruzalem, en het dier waarop Hij reed was een ezel, het symbool van de islam. In de periode van de tweede inzameling van 1844 tot 1863 wijst Zuster White er in 1848 op dat de Europese naties vertoorned werden, en het vertoornen van de naties in die geschiedenis werd teweeggebracht door de dreiging van voortgezette oorlogvoering die door de islam over Europa werd gebracht. In elk van de drie geschiedenissen van een tweede inzameling wordt de rol van de islam van de derde wee geïdentificeerd.

De verzegelingstijd van de honderd vierenveertigduizend begon op 11 september 2001 met een verrassingsaanval van de islam van het derde wee op het moderne heerlijke land van de Verenigde Staten. Tweeëntwintig jaar later, op 7 oktober 2023, bracht de islam van het derde wee een verrassingsaanval op het oude heerlijke land. Bij de spoedig komende zondagswet, die de grote aardbeving van Openbaring elf is, komt het derde wee plotseling opnieuw, wanneer het wederom een verrassingsaanval op het moderne heerlijke land volbrengt.

De opstand die wordt vertegenwoordigd door het letterlijke Israël, als symbool van hen die hun Messias kruisigden, en de drie verrassingsaanvallen van de islam van het derde wee dragen het kenmerk van „Waarheid”. De boodschap die de honderdvierenvijftigduizend verzegelt en het werk volbrengt van het voor de tweede maal vergaderen van Gods volk in de laatste dagen, vindt plaats gedurende een periode waarin de activiteiten van de islam van het derde wee actief zijn.

De profetische periode die wordt aangeduid als de „tweede vergadering” identificeert duidelijk specifieke profetische perioden die de volledige geschiedenis van de „tweede vergadering” vormen. De nederdaling van Christus na Zijn opstanding markeert het begin van Zijn werk om hen te vergaderen die bij het kruis waren verstrooid.

Toen zei Jezus tot hen: Gij zult in deze nacht allen aanstoot aan Mij nemen; want er is geschreven: Ik zal de Herder slaan, en de schapen van de kudde zullen verstrooid worden.
Mattheüs 26:31.

Na de drie dagen in het graf daalde Christus neer tot de discipelen en begon Hij een periode van veertig dagen van persoonlijke onderwijzing, waarop een periode van tien dagen van eenwording en gebed volgde ter voorbereiding op de uitstorting van de Heilige Geest zonder mate met Pinksteren.

Het eerste boek heb ik gemaakt, o Theófilus, over alles wat Jezus begonnen is te doen en te leren, tot op de dag waarop Hij opgenomen is, nadat Hij door de Heilige Geest bevelen had gegeven aan de apostelen die Hij had uitverkoren; aan wie Hij Zich ook na Zijn lijden levend heeft vertoond, met vele onfeilbare bewijzen, terwijl Hij gedurende veertig dagen door hen werd gezien en sprak over de dingen die het Koninkrijk van God betreffen. En terwijl Hij met hen samen was, beval Hij hun dat zij niet uit Jeruzalem zouden weggaan, maar de belofte van de Vader zouden afwachten, die gij, zei Hij, van Mij gehoord hebt. Want Johannes doopte wel met water, maar gij zult met de Heilige Geest gedoopt worden, niet vele dagen hierna. Toen zij dan samengekomen waren, vroegen zij Hem en zeiden: Heere, zult Gij in deze tijd het koninkrijk voor Israël weder oprichten? En Hij zei tot hen: Het komt u niet toe de tijden of gelegenheden te weten, die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft. Maar gij zult kracht ontvangen, wanneer de Heilige Geest over u gekomen is; en gij zult Mijn getuigen zijn, zowel in Jeruzalem als in geheel Judea en Samaria en tot aan het uiterste der aarde. En nadat Hij deze dingen gesproken had, werd Hij, terwijl zij het zagen, opgenomen, en een wolk ontrok Hem aan hun ogen.... En toen de dag van het Pinksterfeest geheel vervuld was, waren zij allen eensgezind bijeen op één plaats. En plotseling kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige, voortgedreven wind, en het vervulde het hele huis waar zij zaten. Handelingen 1:1–9, 2:1, 2.

Gedurende veertig dagen, gevolgd door de tien dagen waarin de discipelen moesten „wachten” op de belofte van de Vader, vergaderde Christus Zijn discipelen voor de tweede maal. De periode van wachten in Jeruzalem is een symbool van een vertoeftijd, overeenkomstig de vertoeftijden van Mattheüs vijftiengintig en Habakuk twee. De gehele periode wordt door Christus aangeduid als aanvangend bij het werk van Elia, toen Johannes doopte, en de gehele periode eindigde met de doop van de Heilige Geest op Pinksteren. De doop is een symbool van dood, begravenis en opstanding, zodat het middelste baken in de gehele periode het kruis was, want de gehele periode draagt het kenteken van „Waarheid”.

De gehele periode begint met de doop van Christus door Johannes, toen de Heilige Geest neerdaalde in de gedaante van een duif. Toen begon het werk van het verzamelen van de discipelen die het fundament van de christelijke tempel zouden zijn. Aan het einde van die periode verzamelt Christus Zijn discipelen een tweede maal, en de periode van de tweede verzameling is een herhaling van de periode van de eerste verzameling, want Christus verduidelijkt het einde van een zaak door haar begin.

Het kruis was uitgebeeld in de doop van Christus, en beide gebeurtenissen begonnen een werk van het bijeenbrengen van discipelen. Het wegmerk dat het begin en het einde aanduidt, vertegenwoordigt dood, begravenis en opstanding. Na de opstanding stelden veertig dagen van beproeving in de woestijn veertig dagen van onderricht voor na Zijn nederdaling tot de discipelen. De beide perioden van veertig dagen vertegenwoordigen beide een fundamentele waarheid, die door Jezus wordt uitgedrukt met de woorden: “Er staat geschreven: De mens zal niet van brood alleen leven, maar van elk woord dat uit de mond van God voortkomt.”

In die periode opende Jezus voor de discipelen alles wat de profeten over Christus hadden getuigd en duidde daarmee die periode aan als een opening van Zijn profetische Woord.

En zie, twee van hen gingen op diezelfde dag naar een dorp, Emmaüs geheten, dat van Jeruzalem ongeveer zestig stadiën verwijderd was. En zij spraken met elkander over al deze dingen die gebeurd waren. En het geschiedde, terwijl zij met elkander spraken en overlegden, dat Jezus Zelf naderbij kwam en met hen meeging. Maar hun ogen werden gehouden, zodat zij Hem niet herkenden.... Toen zei Hij tot hen: O onverstandigen en tragen van hart om te geloven al wat de profeten gesproken hebben! Moest de Christus dit niet lijden en zo in Zijn heerlijkheid ingaan? En begonnen hebbende van Mozes en al de profeten, legde Hij hun in al de Schriften uit wat op Hem betrekking had. En zij kwamen dicht bij het dorp waarheen zij op weg waren; en Hij deed alsof Hij verder wilde gaan. Maar zij drongen bij Hem aan en zeiden: Blijf bij ons, want het is tegen de avond en de dag is reeds ver gevorderd. En Hij ging binnen om bij hen te blijven. En het geschiedde, toen Hij met hen aanlag, dat Hij het brood nam, het zegende, brak en hun gaf. Toen werden hun ogen geopend, en zij herkenden Hem; en Hij verdween uit hun gezicht. Lukas 24:13–16, 26–31.

Christus vertoefde bij de discipelen die niet herkenden wie Hij was, totdat Hij hun ogen opende, “en begonnen hebbende van Mozes en van al de profeten, legde Hij hun uit in al de Schriften hetgeen op Hem betrekking had.” Hun ogen werden geopend toen hun “brood” te eten werd gegeven. Na veertig dagen voer Christus op ten hemel en “verdween uit hun gezicht”, zoals Hij had gedaan met de discipelen van Emmaüs aan het begin van de veertig dagen van onderricht. Daarna begonnen zij aan de tien dagen van voorbereiding op Pinksteren, hetgeen de spoedig komende zondagwet uitbeeldt.

Bij de grote aardbeving, die de zondagswet is, komt de derde wee van de islam spoedig, en de islam is Jesaja's „ruwe” „oostenwind”, dat is Ezechiëls adem die voortkomt uit Johannes' vier winden die worden tegengehouden tijdens de verzegeling van de honderdvierenvijftigduizend.

Zodra de honderd vierenveertigduizend verzegeld zijn, worden de vier winden losgelaten, en „plotseling kwam uit de hemel een geluid als van een geweldige, voortgedreven wind, en het vervulde het gehele huis.” De islam van de derde wee treft „plotseling” en onverwacht, en brengt het „geluid uit de hemel” voort dat de zevende bazuin is, welke aangeeft wanneer het geheimenis van God voleindigd is; en voor de honderd vierenveertigduizend is het geheimenis van God voleindigd wanneer de Godheid (de uitstorting van de Heilige Geest) blijvend met de mensheid is verenigd, en de Heer plotseling tot Zijn tempel komt (het huis waar de discipelen bijeen waren) en met de honderd vierenveertigduizend in verbond treedt.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.

“De Heer wil dat wij de berg opgaan,—meer rechtstreeks in zijn tegenwoordigheid. Wij naderen een crisis die, meer dan ooit tevoren sinds het begin van de wereld, de volkomen toewijding zal eisen van ieder die de naam van Christus heeft genoemd.

„Een herleving van ware godsvrucht onder ons is de grootste en meest dringende van al onze behoeften. Wij moeten de heilige zalving van God hebben, de doop van zijn Geest; want dit is

het enige werkzame middel bij de verbreiding van de heilige waarheid. Het is de Geest van God die de levenloze vermogens van de ziel levend maakt, opdat zij hemelse dingen kunnen waarderen, en die de genegenheden tot God en de waarheid trekt.”

„Het is ons voorrecht God op Zijn woord te nemen. Toen Jezus op het punt stond Zijn discipelen te verlaten om op te varen naar de hemel, gaf Hij hun de opdracht de evangelieboodschap te brengen aan alle natiën, talen en volken. Hij zei hun in Jeruzalem te blijven totdat zij met kracht uit den hoge bekleed zouden worden. Dit was onmisbaar voor hun welslagen. De heilige zalving moest over de dienstknechten van God komen. Allen die zich ten volle als discipelen van Christus hadden vereenzelvigd en als evangelisten met de apostelen verbonden waren, kwamen te Jeruzalem bijeen. Zij deden alle verschillen weg. Eendrachtig volhardden zij in gebed en smeking, opdat zij de vervulling van de belofte van de Heilige Geest mochten ontvangen; want zij moesten het evangelie prediken in de betoning van de Geest en in de kracht van God. Het was een tijd van groot gevaar voor de volgelingen van Christus. Zij waren als schapen te midden van wolven, en toch waren zij goedsmoeds, omdat Christus uit de doden was opgestaan, Zich aan hen had geopenbaard en hun een bijzondere zegen had beloofd, die hen bekwaam zou maken uit te gaan om Zijn evangelie aan de wereld te verkondigen. Zij wachtten in de verwachting van de vervulling van Zijn belofte en baden met bijzondere vurigheid.

„Dit is juist de weg die gevolgd behoort te worden door hen die een aandeel hebben in het werk van de verkondiging van de komst van de Heer op de wolken des hemels; want een volk moet worden voorbereid om stand te houden op de grote dag Gods. Hoewel Christus aan zijn discipelen de belofte had gegeven dat zij de Heilige Geest zouden ontvangen, hief dit de noodzaak van het gebed niet op. Zij baden des te ernstiger; zij volhardden eendrachtig in het gebed. Degenen die thans betrokken zijn bij het plechtige werk om een volk voor te bereiden op de komst van de Heer, behoren eveneens in het gebed te volharden. De eerste discipelen waren eendrachtig. Zij hadden geen gissingen, geen nieuwsgierige theorie om naar voren te brengen over de wijze waarop de beloofde zegen zou komen. Zij waren één in geloof en geest. Zij waren het eens.”

“Leg alle twijfel af. Verwerp uw vrees; verkrijg de ervaring die Paulus had toen hij uitriep: ‘Ik ben met Christus gekruisigd; en toch leef ik; doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en het leven dat ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof van de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.’ [Galaten 2:20.] Geef alles aan Christus over, en laat uw leven met Christus verborgen zijn in God. Dan zult u een kracht ten goede zijn. Één zal er duizend op de vlucht jagen, en twee tienduizend.” Gospel Workers, 369–371.